

ZGODBE: LAMIN

Ime: **LAMIN**

Priimek: **CONTEH**

Starost: **22**

Država porekla: **GAMBIJA**

Živi v **Italiji** od: **2014**

KRATEK POVZETEK

Lamin se je rodil v Gambiji. Ko mu je bilo deset let, so ga starši poslali v Mavretanijo študirat Koran in arabski jezik. Ob povratku je pričel delati kot učitelj. Imel je težave, njegovo življenje je bilo ogroženo, zato je odšel. Po nadvse težavnem potovanju skozi zahodno Afriko, Libijo in po Sredozemskem morju je prispel v Italijo. Zlagoma se je pričel učiti jezika in pričel je razumeti način življenja v Italiji. Lamin se je poročil in zdaj zase načrtuje boljše življenje.

»KOŠČEK MOJE ZGODBE.«

LAMINOVA ZGODBA

Lamin se je rodil v Gambiji, oče je bil poslovnež. Ukvarjal se je s tradicionalno medicino. Ko je bilo Laminu deset let, ga je družina poslala v Mavretanijo, da bi tam študiral Koran in arabski jezik. Lamin je imel načrt. Hotel je v svojem mestu ustanoviti šolo za otroke, katerih starši šolanja ne bi mogli plačati.

Ko se je vrnil v Gambijo je pričel uresničevati svoj projekt. Delal je v šoli v svojem mestu Bundung.

SPOPAD IN POBEG

Čez čas so se pričele težave, ki jih tamkajšnje ustanove niso zmožne rešiti. Njegova domovina trpi zaradi podkupovanja in nepravčnosti. Situacija je postajala vse slabša iz dneva v dan. Nazadnje je bilo ogroženo celo njegovo življenje. In zato je moral Gambijo zapustiti.

Potoval je skozi različne afriške države skozi zahodno Afriko, od Senegala do Malija, z avtobusom; v Mali, Burkino Faso, Niger. Povedali so mu, da se je vojna v Libiji končala, takoj se je odločil oditi tja, da bo tam lahko delal, kajti mislil je, da bo lahko tam uporabil svoje znanje Korana in religije. A izkazalo se je, da je to bila slaba odločitev. Pričela se je prava nočna mora, ko je začel potovati skozi puščavo. Prečkanje puščave je bilo zelo težavno in nevarno. Zajeli so ga in ga stlačili skupaj z mnogimi drugimi v kombi. Komaj so dihali. Nekateri so na poti umrli. Vode ni dobil, kajti za vodo je moral poskrbeti sam. Tihotapci so mu dejali, da bo potoval en dan, a trajalo je teden dni. Prvo mesto na poti je bilo Gadron, in tam je začel obžalovati odločitev, da Gambijo zapusti. Ugrabili so ga skupaj z drugimi in prepričani so bili, da Lamin ne govori njihovega jezika, a Lamin jih je razumel in zvedel je, da jih mislijo prodati. Lamin je sopotnikom povedal, kaj nameravajo in tako so skušali pobegniti. Našli so način, a v mestu niso mogli ostati, ker bi jih tihotapci odkrili. Tako so odšli v Tripoli. Lamin je spoznal, da je tam še več nevarnosti kot v Gambiji. Odločil se je odpluti po morju in to se je zdela boljša rešitev.

Preživeti je moral strašno in nevarno prečkanje meje.

SPOPRIJEMANJE S TEŽAVAMI V NOVI DRUŽBI

O ničemer jih niso obvestili, niso jim nič povedali o organizaciji taborišča, ki ga je varovala varnostna služba. Nekega dne so Lamina in nekatere druge odpeljali na letališče. Spremljali so jih policisti. Vkrkali so jih na letalo in nič

ZGODBE: LAMIN

jim ni bilo dovoljeno, niti da bi šli na stranišče. Takrat si je Lamin dejal, da pravzaprav med Italijo in njegovo državo ni razlike. A zahvaljujoč Društvu in nekaterim dobrim ljudem, so se stvari obračale na bolje. Kmalu je pričel prihajati učitelj in učili so se italijansko. Na začetku je bilo težko, kajti med šolanjem v Gambiji se je naučil le angleščine in francoščine. Učil se je italijanščine, da bi vzpostavil stik z ljudmi. Ni imel veliko težav z italijansko kulturo, kajti iz Gambije je odšel, ko mu je bilo deset let. Dokaj navajen je bil življenja v drugi državi in spoprijemanja z novimi kulturami. Lamin je še zmeraj imel nekaj težav, kajti stvari niso bile dobro organizirane in nemalokrat so se obljube izkazale za prazne.

Lamin in njegovi prijatelji so od časa do časa morali prositi za razlago, kajti informacij ni bilo dovolj. To so zmeraj naredili v skupini, kjer so se skupaj prebijali skozi težave. To mu je bilo v pomoč. Da so bolje razumeli novo kulturo.

PRIPADANJE NOVI DRUŽBI IN PRISPEVANJE ZANJO

Korak za korakom je Lamin odkrival načine, kako se ukvarjati s tem, kar ga zanima: rad bere, igra nogomet, obiskuje prijatelje, pomaga drugim. Odkril je, da ima rad gledališče. V dramski skupini je odkril nove prijatelje, tudi Italijane. Z njimi se je pogovarjal. Sedal za mizo ob obrokih. Z njimi skupaj se je udeleževal družabnih dejavnosti. Lamin je že dobil nekatera spričevala, pridobil si je kvalifikacije, ki mu bodo pomagale pri delu. Zdaj dela kot kulturni mediator v Društvu, ki ga je sprejelo na začetku. Rad ima to delo, četudi je zaradi različnih usod včasih težavno. Leta 2016 je Lamin srečal dekle, Italijanko. Leto po tistem sta se poročila. Načrtujeta življenje v obeh državah, v Italiji in Gambiji, v obeh državah si želita živeti.

**Strast
do gledališča
mu je pomagala,
da je našel nove
prijatelje.**